

Vædringer ind i sidste Øjeblik, der kan man ikke forlange, at det skal siges paa Krone og Dre, hvad Sagen vil koste at gennemføre. Jeg tror, at med en Rentegaranti af 8 Millioner Kr. og iøvrigt de Midler, som kunne have til Raadighed, vil denne Plan kunne gennemføres i det Omfang, Udvalget har ønsket og tiltraadt. I Fremtiden vil naturligvis den bibeholdte Havneafgift gøre det temmelig sikkert, at man kan komme til en Balance i Kjøbenhavns Havn. Det er nemlig for Kjøbenhavns Havns Regning og Ristka, Frihavnen anlægges, Statens Garanti kommer først til, naar Havnen ikke kan udrede det fornødne; men jeg er ligesom den ærede Ordfører overbevist om, at Havnen vil kunne komme igennem med Udgifterne, naar vi beholde en Del af Havneafgiften. Den ærede Ordfører mente, at man mulig kunde afløse Havneafgiften med en Garanti fra Kjøbenhavns Kommunes Side, og henstillede, om man skulde forsøge den Vej. Jeg tror ikke, man skal forsøge den Vej; jeg skal gøre opmærksom paa, at Kjøbenhavns Kommune yder ikke ganske ubehydeligt, den giver fri Jord til Jærnbaneanlæg fra Frihavnen over til Hovedbanegaarden, for saa vidt der er Tale om, at Jord skal afstaa af Kommunen til Anlægget. Forholdet til Aktieselskabet erklærede Ordføreren, at man i det hele kunde slutte sig til, og mente ogsaa, at det var en ret heldig Ordning. Der kan naturligvis være Tvivl om, hvorledes Forholdingsforholdet skal være mellem Aktieselskabet og Havnen; men jeg antager ogsaa, at man har ramt det rette her. Hvad angaar det, at gøre Havnen til en billig Havn, tror jeg, at det skal erkendes, at, som Forslaget foreligger her, bliver Kjøbenhavns Havn en i det hele overfor Afgifter billig Havn; der bliver herefter kun at udrede et forholdsvis lidet Beløb i Afgifter og Bolværkspenge. Naar man vil se paa Havnens Billighed eller Dyrhed i Retning af Afgifter, saa kommer det, som det koster i Arbejdspenge og Mæglerkurtag, ikke Havnen som saadan ved; det er Forhold, som ordne sig ad anden Vej. Naar man vil se, hvorledes Forholdene ville blive, maa man tage Hensyn til Afgifterne som Helhed. Underligger man det Spørgsmaal, hvad der hidtil er blevet svaret i Kjøbenhavns Havn, og hvad der vil blive svaret i Fremtiden til Staten, saa vil man finde, at efter den senere Opførelse stiller Forholdet sig saaledes, at det bliver 1,042,000 Kr. om Aaret, som nu kommer ind gennem Havneafgifterne til Staten. Om det alene kommer ind gennem Afgifter til Havnen, eller paa hvilken Maade det kommer ind, kan være dem temmelig lige-

gyldigt, som skulle udrede Afgiften. Det, hvorpaa det kommer an, er, hvor meget eller hvor lidt de i det hele kunne slippe med, og naar dette Forslag vedtages, vil Udgiften gaa ned til under en Tredjedel af, hvad den nu er, og saa mener jeg dog, at man maa kunne erkende, at det er en meget billig Afgift, naar man i det hele taget skal have en Havneafgift. Jeg havde ganske vist forudsat, at i Frihavnen og i Havnen i det hele skulde der efter denne Lovs Gennemførelse ikke svares nogen Havneafgift. Men man vil erindre, at Forudtæningen var, at Skibsafgiften ikke faldt bort. Det kunde ikke med Sikkerhed forudses, at Skibsafgiften vilde falde bort, hvad der efter min Mening forandrer Forholdet ganske. Derfor har man nu kunnet holde paa en moderat Havneafgift, som vil blive lagt paa bedste Maade. Man maa je paa Forholdene som en Helhed og erkende, at naar Havneafgifterne ere gaaede ned fra over 1 Mill. til 300,000 Kr., har man faaet et saadant Medslag, at alle Parter kunne være tjente dermed, ogsaa de, der skulle besjele Havnen.

De Bemærkninger, som jeg yderligere kunde ønske at gøre, skal jeg knytte til selve Vædringsforslagene; jeg tror, det vil være ganske naturligt. Det første Vædringsforslag angaar § 1 og gaar ud paa, at der tilføjes „Frihavnen anlægges med 2 Basfiner. Det sydlige af disse gives der en Brede i Bunden af 780 Fod,“ medens man beholder den foreslaaede Beliggenhed i øvrigt; derved er det i Virkeligheden blevet angivet, hvorledes Frihavnen skal se ud. Det betyder, at det yderste østlige Bolværk skal flyttes 110 Fod, og det er tillige derved angivet, at den yderste Mole skal holdes saa vidt muligt i en ret Linie og med en Brede helt igennem af 250 Fod. Det stemmer ganske med mine Ønsker, og som ærede Medlemmer ville vide, er det ganske konformt med Regeringens Forslag i Fjor. Landstinget ønskede, at man skulde respekttere den 22 Fods Kurve og trække en Del af Molen noget ind; i saa Tilfælde kan den ikke holdes lige og i ens Brede, det maatte reserveres. Jeg anbefaler, at man gaar ind paa dette, og jeg haaber ogsaa, at man vil komme til den Erkendelse i det andet Ting. Grunden til, at man ikke vilde gaa ind paa Regeringens Forslag i Fjor, var den, at man vilde reservere en Ankerplads for mindre Skibe udenfor Frihavnsmlen. Man vilde have en lille Anlægsplads paa den ydre Side af den østlige Arm, men der vil nu ikke blive Tale om at reservere en Ankerplads, enten man gaar 100 Fod længere ud eller ikke. Derfor anbefaler jeg dette her,